

JESU ORD PÅ KORSET 2:

I dag skal du være med meg til paradiset

Taler: Niklas R. B. Slettevoll

Dato: 17.03.2019

Denne prekenserien setter fokus på påskebudskapet gjennom Jesu ord mens han hang på korset. Denne prekenen ser på Jesu andre ord, i Luk 23,43: *«Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradiset».*

Jesu ble korsfestet samtidig som to forbrytere, som ble hengt på hvert sitt kors på høyre og venstre side av Jesus. Dette skjedde på et offentlig sted, og mange mennesker samlet seg rundt dem. Flere av dem hånte Jesus, og både de jødiske lederne og de romerske soldatene sa sarkastisk at Jesus kunne jo frelse seg selv hvis han virkelig var den han påstod at han var. Til tross for situasjonen han var i, så henger den ene forbryteren seg på og spotter også Jesus.

Lukas kobler med dette alle disse personene sammen - de jødiske lederne, soldatene og den dømte forbryteren. De var like syndige, og de var blinde for hvem Jesus var. 2 Kor 4,4: *«For denne verdens gud har blindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset som stråler fram fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde».*

Paulus skriver at *«ordet om korset er dårskap for dem som går fortapt»* (1 Kor 1,18). Hverken jødene eller romerne ville tro at Gud kunne vise seg i et menneske som ble korsfestet. Mange mennesker forkaster evangeliet og skaper sitt eget bilde av Gud basert på sin egen «visdom». Ofte setter vi mennesker vår egen moral over Guds lov og forkaster Bibelens ord om vår synd, eller vi gjør teologiske krumspring for å tilpasse budskapet våre egne, feilaktige overbevisninger. Men akkurat som at Norges lover gjelder for oss selv om vi velger å ikke tro på dem, så gjelder Guds lov for oss selv om vi fornekte den.

Litt uventet så er det den andre forbryteren som går i forsvar for Jesus og irrettesetter den første forbryteren. Han spør om den første forbryteren ikke frykter Gud, enda han er på vei til å møte Guds dom (Luk 23,40). Så viser han at han har et annet hjerte, for han bekjenner sine synder og erkjenner at han har fortjent straffen (Luk 23,41). Dette er et nøkkelpunkt for alle som virkelig ønsker å vende om og tro på Gud.

Deretter avslører han noe om sin tro på Jesus. Han har innsett at Jesus var uten synd og fortjente ikke å henge på korset (Luk 23,41). Og i det han nærmer seg døden, vender han seg til Jesus, som er hans eneste håp, og sier: *«Jesus, husk på meg når du kommer i ditt rike!»* Han kom til en sann omvendelse, ved at han bekjente sin synd og vendte seg til Jesus som sitt eneste håp om frelse. Dette bekreftes av Jesu svar: *«Sannelig, jeg sier deg: I dag skal du være med meg i paradiset».*

Når vi speiler oss i Guds lov, så avslører den hva vi er. Vi kan selv teste det ved å se om vi har holdt alle de ti budene. Da vil vi innse at vi alle er syndere. Og akkurat som en kriminell ikke ønsker å være i nærheten av politiet, så er det mange mennesker som skyr Gud. De synes det er lettere å lage sin egen lov som de kan speile seg i, hvor de framstår som gode mennesker.

ØYER PINSEMENIGHET TABERNAKLET

Men håpet vårt er ikke i å lage våre egne lover. Håpet vårt er Jesus. Han ble ikke hengt på korset fordi han hadde syndet. Han ble hengt på korset fordi jeg og du hadde syndet. Som forbryterne ved Jesu side har også vi fortjent den samme straffen. Men Jesus tok straffen for våre synder sånn at vi kan bli tilgitt. Si til Gud: «Jeg har syndet mot deg og jeg trenger din frelse», så vil Jesus svare deg og si: «I dag skal du være med meg i paradiset».

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE:

- Hvorfor tror du den første forbryteren hånte Jesus?
- Hvorfor irettesetter den andre forbryteren den første?
- Hvilke ulike trinn ser du i den andre forbryterens omvendelse?
- Hva tror du det var som ledet den andre forbryteren til Jesus?
- Hva tror du Jesus følte da han hørte den andre forbryteren si disse tingene?
- I lys av denne teksten, hva tenker du om utsagnet «du kan ikke bli frelst hvis du ikke tror du har noe du trenger å bli frelst fra»?